

Veel on üks ra - hu - aeg meil lei - da, sest, vä - sind sü - da rõõ - mus - ta!
 Oh ä - ra meelt sa ä - ra hei da, kui päi - ke sull' ei pais - ta ka.

Sa I - sa Tal - le pea - le vaa - ta, kes sind võib ra - hu -

maa - le saa - ta. Nüüd pa - ne koo - rem ma - ha sa. Pea

o - led sõ - ja lõ - pe - ta - nud, pea on su tee - kond

ot - sa saa - nud, siis lä - hed ra - hus hin - ga - ma.

2. See rahu meile Isast antud,
see rahu, mis on lõpmata.
See juba siin meil osaks pandud,
kui olime veel loomata.
Kui Issand Jeesus hinge heitis,
siis selle rahu meile võitis.
Ta hää, see kostab kaugele:
"Kõik väsind hinged, vagad, kuulge
ja viibimata siia tulge
mu õndsas rahu rõõmusse!"
3. Oh väsind hinged, siia tulge,
kes rasket koormat kannate!
Nüüd ärge enam nukrad olge,
vaid jätke kurbus kaugele!
Kes päeva palavat on kandnud,
neil Jeesus ise troosti andnud:
"Ma valmistan teil aseme!"
Nad jätnud kõik maailmas maha,
ehk kurat kiusata küll tahab,
nad lähevad kõik julgesti!
4. Siis rõõmuvihke saame kanda,
sest nutukülvi lõikus käes.
Meil rõõmu tahab Isa anda,
kui seisame kõik Tema ees:
siis häda kaugele peab jääma,
ei surmgi kätte või meid saada;
siis näeme Jeesust õndsuses.
Ta kosutab meid eluveega
ja pühib silmad helde käega;
mis töotanud, see sünnib tões!
5. Ei nälga, janu ole näha,
sest kosutuse aeg on käes!
Ei päike või meil vaeva teha,
me hoitud saame Jeesuses!
Ta tahab meie juurde tulla
ja ustavuse palgaks olla,
au, troosti, päästet kinkida.
Kõik surnuluud siis elu näevad,
kui kätte jõudnud rahupäevad,
kus töö ja vaev on tundmata.

*Viis: "Oh hinge sõber, õnnis olen" (Wie wohl ist mir, o Freund der Seelen)
Johann Adam Hiller, 1728-1804.
Sõnad: Johann Sigismund Knuth, 1700-1779.
Tõlge: Friedrich Wilhelm Ederberg, 1859-1939.*